

- 5) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 56. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes, ha a tagállamok kógens kötelezettséget írnak elő az olyan gazdasági szereplők számára, mint a felperes, amely értelmében elektronikus hírközlő hálózatokon keresztül díjmentesen tovább kell sugározniuk valamely televíziós csatornát, ha az a műsorszolgáltató, aki e kötelezettség kedvezményezettje, teljes mértékben képes arra, hogy saját költségére sugározza ezeket a televíziós csatornákat?
- 6) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 56. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes, ha a tagállamok kógens kötelezettséget írnak elő az olyan gazdasági szereplők számára, mint a felperes, amely értelmében elektronikus hírközlő hálózatokon keresztül díjmentesen tovább kell sugározniuk valamely televíziós csatornát, ha ez a kötelezettség csak az összes háztartás megközelítőleg 6 %-át fedné le, és ezek a háztartások az említett televíziós csatornát földi műsorszolgáltató hálózaton vagy interneten keresztül is nézhetik?

<sup>(1)</sup> HL 2002. L 108., 33. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 349. o.

<sup>(2)</sup> HL 2009. L 337., 11. o.

<sup>(3)</sup> HL 2002. L 108. 51.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 367. o.).

**A Törvényszék (első tanács) T-315/17. sz., Hebberecht kontra EKSZ ügyben 2018. november 27-én hozott ítélete ellen az Európai Külügyi Szolgálat által 2019. február 6-án benyújtott fellebbezés**

**(C-93/19. sz. ügy)**

(2019/C 155/33)

*Az eljárás nyelve: francia*

**Felek**

*Fellebbező:* Európai Külügyi Szolgálat (képviselők: S. Marquardt, R. Spac meghatalmazottak)

*A másik fél az eljárásban:* Chantal Hebberecht

**A fellebbező(k) kérelmei**

- A Bíróság helyezze hatályon kívül a Törvényszék által a T-315/17. sz. ügyben hozott ítéletet;
- a Bíróság az eredeti keresetet mint megalapozatlant utasítsa el;
- a Bíróság a másik felet kötelezze a költségek viselésére.

**Jogalapok és fontosabb érvek**

Az EKSZ szerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, mivel ítéletét a tisztviselők személyzeti szabályzata 1d. cikke (2) bekezdésének megsértésére alapította annak megállapításával, hogy e rendelkezés az intézmény által az említett személyzeti szabályzat alapján hozott egyedi határozatokra közvetlenül alkalmazandó elvet tartalmaz (a megtámadott ítélet 93–94. pontja).

Ezenkívül, feltételezve azt, hogy a tisztviselők személyzeti szabályzata 1d. cikkének (2) bekezdése közvetlenül alkalmazandó kötelezettséget ír elő, e rendelkezés a jogvita tárgyát képező határozat jellegére tekintettel a jelen ügyben nem lett volna alkalmazható, mivel e határozat csak a felperesre mint delegációvezetőre, nem pedig a nemek közötti egyenlőség elvének alkalmazására vonatkozott.